

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

MARIUS WAAGT EN WINT

OP een folkloristisch feest of op een kermis heb je al wel eens naar het « mastklimmen » gekeken. Een man kruipt in een mast, wordt een beetje geholpen en aangemoedigd door zijn vriend en bereikt de top, waar de hesp bengelt. Hij neemt zijn mes, snijdt het touw door en grijpt de hesp. Dat is zo ongeveer de geschiedenis van een burgeroorlog. De hesp is de persoonlijke macht die gegrepen wordt door een eierzuchtig man. Z'n vrienden, democraten of aristokraten, duwen hem en het mes is het leger dat zijn bevelen uitvoert.

1. - MARIUS

EEN ruw krijger, Marius geheten, streed in Afrika tegen Jugurtha, de koning van Numidië. Deze Jugurtha had de twee kleinzonen van Massinissa laten ombrengen en was in hun plaats de koningstroon beklommen. De Romeinen wilden niets van Jugurtha weten en verklaarden hem de oorlog. De bevelhebber van de Romeinse legers was Metellus. Op zekere dag vroeg Marius aan zijn chef, Metellus, verlof om, naar hij zei, te Rome zijn kandidatuur als consul voor te dragen. « Wat? Jij consul? Maar je zal nooit gekozen worden, Marius ». « Ik zal verkozen worden », antwoordde Marius en inderdaad...

3. - ONWEERSWOLKEN

DE Kimbren uit Jutland en de Teutonen uit het noorden van Duitsland drongen met kind en kraai steeds verder naar het zuiden door. Nabij Arausio (thans Orange) trachtten de Romeinse legers hen tot staan te brengen, maar dat gelukte niet. De Romeinen bibberden en beefden voor een inval van de Barbaren en Marius kreeg de opdracht het gevaar van Rome af te wentelen.

4. - EEN WREED GEVECHT

MARIUS ontmoette de Teutonen te Aix-en-Provence (Frankrijk) en er ontspoon zich een wreed gevecht dat twee dagen duurde. Ten slotte kregen de Romeinen de overhand. Duizenden Teutonen bleven dood op het slagveld liggen en Marius wou niet dat men hen begruof... De lijken rotten langzaam en het slagveld werd *campi putridi*, verrotte velden, geheten. Thans worden ze Pourrières genoemd en kweekt men er druiven op.

5. - ZIJ WILDEN NIET WIJKEN

TOEN Marius had afge-rekend met de Teutonen, snelde hij naar de Povlakte tot waar de Kimbren waren doorgedrongen. Op 30 juli 101 stuitte hij met zijn legioenen op de Kimbren die zich in een vierkant, waarvan iedere zijde 6 km lang was, hadden opgesteld. Zij wilden niet wijken en hadden zich met lange kettingen aan elkaar vastgeklonken. Het was een vreselijk schouwspel... Toen de krijgers dood waren, pleegden de vrouwen zelfmoord. Om van te huiveren! Marius werd voor de zesde maal consul en was heer en meester van Rome, voor een tijd althans!

2. - DE OORLOG TEGEN JUGURTHA

Hij keerde als meester naar Afrika terug en wierf avonturiers aan die hij betaalde en helemaal in de hand hield. Jugurtha had een schoonvader Bocchus geheten, en Marius betaalde deze Bocchus om z'n schoonzoon te verraden en uit te leveren. Jugurtha werd gevangelijk naar Rome gesleept en stierf de hongerdood in een vochtige cel. Tot op het einde tartte hij Rome. « stad die te koop is »!

(Wordt voortgezet.)